

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Locorvm Commvnivm Religionis Christianæ Partitiones

Arnoldus <Vesaliensis>

Coloniae, 1565

VD16 H 312

Caput 33. Sunt ne personarum proprietates, ipsae personae, atq[ue]
essentia diuina?

urn:nbn:de:hbz:466:1-30256

M
as, di-
em v-
Deus,

ere se

iligt
pien-
vt po-
e, dif-
ndum

la pro
enita,
enuit:
a, vi-
atre.
sit sa-
edi de-
tia fa-
ensus,
enita.
dam il
enita,
tamen
ientia
ndum
rem,

L I B E R I.

rem, secundum rationem tamen differens. Additum enim nomen patris, facit sapientiam accipi pro persona: nam ubi absolute ponitur, ad essentiam pertinet, id quod & de dilectione dicendum.

Vnde sicut in deitate est dilectio, quae est pater, & filius, & spiritus sanctus, scilicet, ipsa diuina essentia: & tamen spiritus sanctus est dilectio, quae non est pater, nec filius: nec tamen per hoc sunt duæ dilectiones, sed una tantum: sic est & suo modo de sapientia.

Denique & diligere, sic capiatur essentialiter, (& idem est quod esse) iam pater non diligit spiritu sancto: nisi capiatur notionaliter pro passiva spiratione. Tunc enim et si idem sit quod diuina essentia secundum rem, non tamen secundum modum significandi.

Secus tamē est hic de sapere, quod semper essentialiter capitur.

Caput 33.

Sunt' ne personarum proprietates, ipse personæ, atque essentia diuina?

B 5 Diuis

LOCORVM COMMVNIVM

Hil. 4. in
expla. ad
fimb.
adam. 1.
Hil. lib. 7.
de Trin.

Io. Dam.
3. de or-
thodox.
fide.

Aug. in
Psal. 68.
com. 8.

Diuinarum personarum pro-
prietates sunt ipsæ personæ,
sunt & diuina essentia: ut pa-
ternitas est pater, & est diuina essen-
tia: sic & filiatio filius, & processio
spiritus sanctus. Nulla enim in diui-
nis potest esse diuersitas, nec compo-
sitio: sed ob diuinæ naturæ simplici-
tatem, Deus est quicquid habet, ubi
non repugnat relatiua oppositio.

Fuerunt autem qui hoc negantes,
dicerent ipsas proprietates non esse
personas, sed velut extrinsecus affi-
xas: quasi vero si proprietates forent
personæ, per eas distingui non pos-
sent. Sed hoc nō sequitur: Nā & seipsa
res distingui potest, seu determinari.

Argutantur præterea, si proprie-
ties sunt diuina essentia, ergo in eis
personæ conueniunt, sicut & in essen-
tia: ubi non attendunt repugnarere
latiuam oppositionem.

Plenum tamen horum intellectū
nemo mortalium habere potest, sed
in his veritati fidei catholicæ obse-
cundandum est.

Nec enim rectè collegeris, pater-
nitas est essentia, ergo essentia gene-
rat, ut ipse volebat. Non enim est ibi
determinando vel distinguendo ea,
sicut est in persona, cuius est generare.

Caput

Idem

P E
ratur, v
genera
conuen
tate: qu
duim ra

Etsi
persona
sonaru
tiæ, no
Deus tr
sonæ vi
catur D
cipiñ re
non po

Nec
Deus, s
pij effec

Qu
tentia,
cto hor
tentia f
fit, ne
lius inf